

Jens Hald Madsen (V):

Som sagt så er det jo ikke første gang, at denne her debat har været her, men fra Venstres side mener vi, at det er en relevant diskussion, for hvis man ser tilbage på de kriser, som vi har haft i den finansielle sektor, så mener jeg godt, man kan sætte spørgsmålstegn ved, hvor meget brug man har gjort af disse offentlige repræsentanter.

Og til det, som økonomiministeren nævner med, at det er vigtigt at have en offentlig repræsentant med, som kan se det måske i et andet lys, kan man jo så stille spørgsmålet til økonomiministeren: Jamen hvis en politiker eller en repræsentant for det politiske system har de faglige kvalifikationer og har indsigten til det og duer til det, ville det så ikke være muligt for denne politisk valgte at blive medlem af en bestyrelse?

Spørgsmålet er, om man skal tvinge disse virksomheder til at have en offentlig repræsentant. Jeg ser mange bestyrelsesmedlemmer, som har en utrolig politisk viden også foruden faglig viden, og den kombination er vel den bedste.

Det, som Venstre sætter spørgsmålstegn ved, er, om denne ordning med de offentlige repræsentanter overhovedet er brugbar, og om ikke vi kunne finde bedre løsninger ved f.eks. at have mere tilsyn med disse finansielle institutter. Det er vel det finansielle tilsyn, der er det vigtigste i denne forbindelse, og det at have nogle fagligt kompetente i bestyrelserne og ikke nogle, som måske mere er valgt ud fra et politisk synspunkt end ud fra et fagligt kvalifikationssynspunkt.

Det, der er vores problem i denne sag, er, at vi ikke er helt glade for den sprogbrug, som fru Kirsten Jacobsen har anlagt i den form, hvori forslaget er fremsat, og hvis Venstre skal støtte det, er der måske nogle ændringer af rent sprogmæssig karakter, som vi godt vil se indført, og det går vi i hvert fald positivt ind i.

Pernille Sams (KF):

Forslaget er en genfremsættelse, og min tale kunne derfor også let gå hen at blive en gentagelse. Så jeg vil nøjes med at henholde mig til, hvad jeg sagde på mit partis vegne, sidste gang vi behandlede forslaget den 17. november 1995:

Vi er stadig i store træk enige i indholdet, for vi er modstandere af, at der skal være offentlige repræsentanter i private virksomheders bestyrelser.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Dette forslag er mildest talt ikke nyt. Det er en sag, vi har diskuteret utallige gange, og SF har fortsat den holdning, at vi ikke vil være med til at afskaffe de offentlige repræsentanter.

Det betyder ikke, at vi er fuldt ud tilfredse med ordningen. Sagen er jo den, at udviklingen har medført, at de finansielle institutioner udvikles til supermarkeder med holdingselskaber, hvor der ikke sidder offentlige repræsentanter, mens de offentlige repræsentanter i stadig stigende omfang sidder i teknisk betonedede datterselskaber, hvor de ikke er med til at træffe de strategiske beslutninger og derfor ikke har indflydelse på de beslutninger, der kan gå galt, og som vi ved er gået galt.

Det gælder især forsikringsbranchen, hvor vi simpelt hen lovgav forkert, da vi bestemte, at der skulle sidde offentlige repræsentanter i livsforsikringsselskaber. Men stort set alle livsforsikringsselskaber er netop tekniske datterselskaber i en koncern, og det vil sige, at repræsentanterne ikke har nogen indflydelse på de reelle beslutninger. Det er den største anke mod det nuværende system, og det skal selvfølgelig rettes.

Det andet problem, der har været, er, at det ikke er ordentligt præciseret, hvad de offentlige repræsentanter egentlig skal gøre. Jeg synes, det ville være rimeligt, hvis de skulle foretage en årlig indberetning til ministeren. Det gør man jo ikke af sig selv, hvis der ikke er noget specielt at indberette.

Og så vil jeg i øvrigt godt minde om, at selve det, at der ikke er sket indberetning til ministeren, ikke betyder, at der ikke er sket en form for indberetning. For i tilfælde af almindelig uenighed i en bestyrelse vil man selvfølgelig sørge for, at et mindretalssynspunkt kommer til udtryk i bestyrelsens protokol og derved kommer til Finanstilsynets kendskab. Dermed sker der en form for indberetning til myndighederne, og det er givetvis sket mange flere gange, end ministeren og ministerens kontor kan registrere.

Jeg synes stadig væk, at der mangler en præcisering af formålet, men vi er ikke rede til at afskaffe ordningen.

Ulla Solvang (RV):

Kort fra Det Radikale Venstre: Det Radikale Venstre mener stadig væk, at det er meget vigtigt med en offentlig repræsentation i de nævnte instanser. Det Radikale Venstre har tidligere afvist et lignende forslag, og vi vil gøre det igen.